

Sygn. akt Do (...)

ORZECZENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. w składzie:

Przewodniczący: radca prawny R. P.

Członkowie: radca prawny E. S.
radca prawny R.O.

Protokolant: A.N.

na posiedzeniu w dniu 15.12.2016 r. w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. przy ul.(...), po rozpoznaniu sprawy z wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego B. P.-W.z dnia (...) r., sygn. akt(...), o ukaranie radcy prawnego M. S. PESEL(...), na podstawie art. 68¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 233) obwinionego o to, że:

naruszył art.6 KERP, wykonując czynności zawodowe bez wymaganej rzetelności i staranności poprzez sporządzenie i złożenie w imieniu pozwanego M.O. w Sądzie Najwyższym Izbie Cywilnej Skargi z dnia (...) o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w N. T. Wydział I Cywilny, w sprawie z powództwa Pani D. O. sygn.akt(...) z pominięciem następujących elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, określonych w art.424⁵ §1 pkt 3-5 KPC, tj. niewskazanie przepisu prawa z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny nieuprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, niewykazanie, że naruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art.424¹ § 2 KPC - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi,tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego, określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych (tekst jednolity z 2016 r., poz. 233) w zw. z art.6 KERP;

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 65 ust 1 pkt 5, art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, (Dz. U. z 2016 poz. 233) w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

ORZEKA

1. Uznaje obwinionego radcę prawnego M. S. za winnego tego że:
naruszył art.6 KERP, wykonując czynności zawodowe bez wymaganej rzetelności i staranności poprzez sporządzenie i złożenie w imieniu pozwanego M. O. w Sądzie Najwyższym Izbie Cywilnej Skargi z dnia (...) o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w N.Wydział I Cywilny, w sprawie z powództwa Pani D.O. sygn. akt(...) z pominięciem elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, określonych w art.424⁵ § 1 pkt 3), 4) i 5) KPC, tj. nie wskazał

przepisu prawa z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, nie uprawdopodobnił wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, nie wykazał, że naruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art.424¹ § 2KPC - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego, określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych (tekst jednolity z 2016 r., poz. 233) w zw. z art.6 KERP;

2. Za przewinienie opisane w pkt 1) orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych, wymierza obwinionemu radcy prawnemu M. S. karę upomnienia;
3. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. obciąża w całości obwinionego radcę prawnego M. S. kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie (...) i nakazuje ściągnąć należną sumę na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z.w razie braku dobrowolnej wpłaty.

Członek
(...)

Przewodniczący
(...)

Członek
(...)

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Z.w terminie 14 dni od daty doręczenia uzasadnienia, sporządzonego na wniosek stron.

UZASADNIENIE

W dniu (...) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z., w sprawie R.D.(...), wniósł, na podstawie art. 68(1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 233), do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego o ukaranie radcy prawnego M. S., obwinionego o to, że naruszył art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, wykonując czynności zawodowe bez wymaganej rzetelności i staranności, poprzez sporządzenie i złożenie w imieniu pozwanego M. O.w S.N. I. C. skargi z dnia (...) o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez S R w N. Wydział (...), w sprawie z powództwa Pani D. O., sygn.(...) I Nc 1119/12, z pominięciem elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 3)-4) i 5) Kodeksu Postępowania Cywilnego, tj.: niewskazania przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, nieuprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy oraz niewykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono, stosując art. 424(1) § 2 Kodeksu Postępowania Cywilnego – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o wymierzenie radcy prawnemu M. S. kary upomnienia, o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 1 cytowanej wyżej ustawy o radcach prawnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Krajowa Rada Radców Prawnych w Warszawie przesłała do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z., przy piśmie z dnia (...)r. (wpływ do biura Izby w dniu), zawiadomienie S. N. I. C. z dnia(...) r., o odrzuceniu - postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie o sygn. akt (...)- skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty S. R. w N. z dnia (...) sygn. akt: (...) - wniesionej przez radcę prawnego M. S. z Kancelarii Radcy Prawnego(...) M.. W załączeniu do pisma przekazany został również odpis w/w postanowienia S. N. Zdaniem tego Sądu skarga wniesiona przez pozwanego M. O., reprezentowanego przez radcę prawnego M. S., nie zawierała elementów konstrukcyjnych wymienionych w pkt 3), 4) i 5) art. 424(5) § 1 k.p.c. W uzasadnieniu postanowienia S. N wskazał, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia musi spełniać wymagania określone w art. 424(5) § 1 k.p.c, tj. zawierać: 1) oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części; 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny; 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy; 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424(1) § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi oraz 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem. Nadto Sąd ten odnosząc się do wymogu wskazania w skardze przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, podniósł, iż zgodnie z utrwalonym stanowiskiem S.N. nie można przyjąć, że wskazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, w ramach jej podstaw, przepisów naruszonych przy wydaniu zaskarżonego orzeczenia, wyczerpuje jednocześnie wymóg wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Naruszenia prawa materialnego lub procesowego mogą, ale nie muszą, spowodować niezgodności orzeczenia z prawem. Z tych względów przepisy powołane w podstawach skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku nie muszą być jednocześnie tymi przepisami, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Bez spełnienia tego wymagania nie jest możliwe stwierdzenie przez S. N. bezprawności zaskarżonego orzeczenia, skoro nie wiadomo, z jakim przepisem prawa - zdaniem skarżącego - zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. S. N. dodał, iż w kwestii przesłanki z art. 424(5) §1 pkt 3 k.p.c. wypowiedział się również Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 12 lipca 2011r. (SK 49/08, OTK-A 2011 nr 6, poz. 55) stwierdził, że art. 424(8) § 1 w związku z art. 424(5) § 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie - bez wezwania do usunięcia braków - skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia niespełniającej wymogu wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 oraz art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Z kolei co do wymogu wskazanego w art. 424(5) §1 pkt 4 k.p.c., konieczne jest wskazanie i uprawdopodobnienie - w rozumieniu art. 243 k.p.c. - konkretnego uszczerbku majątkowego, który stał się wynikiem wydania zaskarżonego orzeczenia. Nadto zdaniem S. N. Skarżący radca prawny M. S. nie uwzględnił również wymagania zobowiązującego go do wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424(1) § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi. S. N. zauważył ponadto, iż S. R. w G. postanowieniem z dnia(...)r.(...) odrzucił skargę pozwanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym nakazem zapłaty wydanym przez S. R. w N dnia(...)r. (...) i postanowienie to nie zostało zaskarżone.

dowód: - pismo (sygnalizacja) S N I Cz dnia(...)r. sygn. Akt (...)

- postanowienie S. N. z dnia 9(..) r. sygn. Akt (...) o odrzuceniu skargi wraz z uzasadnieniem

Radca prawny M. S., ustosunkowując się do zawiadomienia, na żądanie Komisji ds. wykonywania zawodu działającej przy Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z., przy piśmie z dnia (...)r. (wpływ do biura Izby w dniu(...)) szczegółowo wyjaśniając, co legło u podstaw wniesienia tej skargi wskazał: Na mocy Postanowienia S. R. w M. Wydział (...) z dnia (...)r. sygn. akt:(...) o podział majątku wspólnego pomiędzy stronami - wnioskodawcą M. O. a uczestniczką postępowania D. O. - uczestniczka postępowania zobowiązana została do spłaty na rzecz wnioskodawcy kwoty(...) W związku z tym, iż uczestniczka postępowania nie regulowała zobowiązań, wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne z wniosku M. O.. W toku toczącego się postępowania egzekucyjnego w sprawie, o której mowa wyżej uczestniczka D. O. jako wnioskodawca wystąpiła z pozwem przeciwko M.O.do S. R. w N. o zasądzenie na jej rzecz kwoty (..) zł. wraz odsetkami z tytułu spłaty kredytu zaciągniętego w czasie trwania małżeństwa. S. R. w N. Wydział (...) w dniu (...). sygn. akt: (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który uprawomocnił się i któremu na podstawie postanowienia S. R. w N. Wydział Cywilny nadano klauzulę wykonalności w dniu (...), sygn. akt: (...).Wnioskodawczyni D. O.miała świadomość tego, iż temat podziału majątku wspólnego /w tym kredytu/ między stronami był rozstrzygnięty postanowieniem S. R. w M. z dnia (...). sygn. akt: (...).

Pismem z S. R. w M. Wydział Cywilny - wezwaniem z dnia (...) sygn. akt:(...) M. O. pozwany został powiadomiony o terminie rozprawy z powództwa D.O.o pozbawienie w części wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia S.R.w M. Wydział Cywilny z dnia(...), sygn. akt: (...).

Z treści uzasadnienia do pozwu wynikało, iż pozwany M. O. otrzymał wezwanie, wraz kompletem dokumentów, które pokwitował w dniu (...). z zobowiązaniem do złożenia wniosku o częściowe umorzenie postępowania egzekucyjnego. Pozwany nie przywiązywał należytej wagi co jest treścią przedmiotowej przesyłki.

Po otrzymaniu wezwania z S. R. w M. Wydział Cywilny sygn. akt: (...) na rozprawę sądową o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia sygn. akt: (...) z powództwa D.O. przeciwko pozwanemu M.O. i załączonego do pozwu prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez S. R. w No. Wydział Cywilny o sygn. akt (...). pozwany M. O. praktycznie po raz pierwszy w dniu (...) zapoznał się z jego treścią. W odpowiedzi na pozew pozwany M.O. w dniu (...) wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, albowiem przedmiot rozstrzygnięcia tj. podział majątku między stronami był osądzony oraz o zawieszenie postępowania z uwagi na wniesioną skargę o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym S. R. w N. sygn. akt: (...).

W dniu (...) pozwany M.O. wniósł do S. R. w N. skargę o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, podnosząc w uzasadnieniu, iż faktycznie pokwitował przesyłkę w dniu (...) która jego zdaniem dotyczyła innej sprawy, a konkretnie innego postępowania. W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego postanowieniem S. R. w G. (...) z siedzibą w N. z dnia (...) sygn. akt: (...), skarga o wznowienie została odrzucona. Przeprowadzone postępowanie dowodowe w tym także to, iż po pozwany potwierdził, iż otrzymał przesyłkę nadaną listem poleconym w dniu (...) i nie jest w stanie określić co było treścią tej przesyłki, w ocenie Sądu było wystarczającą przesłanką do odrzucenia skargi z powodu uchybienia trzymiesięcznego terminu do wniesienia skargi. Dlatego po wszechstronnym przeanalizowaniu przedmiotowego postanowienia o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania, a w szczególności treści uzasadnienia, które było logiczne i związane z uzasadnieniem prawnym, nie było wystarczających podstaw do jego zaskarżenia do wyższej instancji.

Po wznowieniu zawieszonych postępowania przez S. R. w M. Wydział Cywilny, sygn. akt: (...) w wyniku przeprowadzonego postępowania o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia S.R. w M. Wydział Cywilny z dnia (...), sygn. akt: (...), wyrokiem tegoż Sądu z dnia (...) oddalono powództwo. Oddalając powództwo, Sąd w uzasadnieniu wskazał, że w postanowieniu Sądu R w M. Wydział Cywilny o podział majątku z dnia (...) sygn. akt: (...) dokonał kompleksowego podziału majątku wspólnego stron biorąc pod uwagę wszystkie ustalone składniki majątku wspólnego oraz nakłady i rozliczenia majątkowe małżeńskie. Bezprzedmiotowe są dalsze postępowania dotyczące majątku wspólnego stron, gdyż sprawy takie winne być objęte jednym postępowaniem. Zatem, nakaz zapłaty S. R. w N. sygn. akt: (...) nie mógł uwzględniać te same zobowiązania, a roszczenia nim objęte nie zasługiwały na ochronę. Dlatego uzyskanie nakazu zapłaty było bezpodstawne, ponieważ wierzytelność powódki nie mogła być dochodzona przed sądem z uwagi na dokonany uprzednio podział majątku. W ocenie Sądu konflikt pomiędzy stronami nie uprawnia nikogo do wykorzystywania instytucji wymiaru sprawiedliwości do obchodzenia przepisów prawa i ponownego rozliczenia wierzytelności, które zostały uwzględnione przy podziale majątku. W przedmiotowym uzasadnieniu wyroku Sąd stwierdził, iż uzyskany nakaz zapłaty był bezpodstawny zatem zasadne byłoby wyeliminowanie z obrotu prawnego nakazu zapłaty pozbawionego podstaw faktycznych i prawnych, choćby przy zastosowaniu instytucji skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w trybie art. 424/1/& 2 kpc.”

Radca Prawny M. S. dodał również, iż po głębokiej analizie mając na uwadze sugestię S. R. w M. I Wydział Cywilny wyrażoną w uzasadnieniu wyroku z dnia (...) sygn. akt: (...) o wyeliminowanie z obrotu prawnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego w dniu (...) r. przez S. R. w N., I Wydział Cywilny, sygn. akt: (...) oraz że jest to wyjątkowy przypadek niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty, gdyż został wydany bezpodstawnie co stanowi naruszenie podstawowych zasad porządku prawnego, w

dniu (...).skierował skargę pozwanego M. O. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia do S. N.I. C. za pośrednictwem S.R. w G. Wydział (...).w N. Jednocześnie radca prawny przyznał, że mylnie zinterpretował art. 424(5) §1 pkt 4 kpc w związku z art. 424(1) §1 kpc z którego wynika, że skarga przysługuje tylko wtedy, gdy przez wydanie orzeczenia stronie zostanie wyrządzona szkoda (a contrario, jeżeli szkoda nie wystąpiła skarga nie przysługuje). Dodał, że bezpodstawnie uważał, iż nie dotyczy to sytuacji z art. 424(1) § 2 kpc w przypadku gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego a we wniesionej skardze w sposób lakoniczny odniósł się do skargi o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym nakazem zapłaty i dlatego przedmiotowe orzeczenie oddalające skargę nie było zaskarżone. Stwierdził również, że okoliczności te zwięźle określił głównie z powodu upływu trzymiesięcznego terminu do wniesienia skargi licząc od dnia dowiedzenia się przez skarżącego o podstawie wznowienia tj. od dnia (...). Skargę zaś oparł o art. 366 kpc wywodząc iż wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym był bezpodstawny albowiem kwestia podziału majątku wspólnego stron była rozstrzygnięta w postanowieniu S. R. w M. Wydział Cywilny w sprawie o podział wspólnego majątku w dniu 0 (...).r. sygn. akt: (...).

Komisja ds. Wykonywania Zawodu w dniu (...) przekazała przedmiotową sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu.

dowód: - wyjaśnienia radcy prawnego M.S. k. (...).

- protokół nr (...). z posiedzenia Komisji ds. Wykonywania Zawodu w dniu (...).

Postanowieniem z dnia (...). Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął z urzędu dochodzenie w sprawie sygnalizacji S. N. przeciwko radcy prawnemu M. S. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy o radcach prawnych. Postanowienie to zostało doręczone radcy prawnemu M. S. w dniu (...).

dowód: - postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (...), sygn. R.D (...).

- potwierdzenie doręczenia radcy prawnemu postanowienia,

W dniu (...).radca prawny M. S.stawił się na przesłuchanie przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego i korzystając z prawa określonego w art. 300 k.p.k. osobiście złożył do protokołu wyjaśnienia w sprawie oraz ustosunkował się do podnoszonych w sygnalizacji S. N. okoliczności. W toku składania wyjaśnień oświadczył, że podtrzymuje w pełni swoje wyjaśnienia, które złożył w piśmie z dnia (...). Dodał również, iż jako legalista w zakresie porządku prawnego i w związku z tym, że nic nie wskazywało na to, że strona, którą reprezentował poniosła choćby znikomy uszczerbek finansowy z uwagi na zapadły wyrok w S.R. w M., który stał się prawomocny w zakresie pozbawienia części wykonalności tytułu wykonawczego w sprawie (...), w której to sprawie powództwo zostało oddalone, mógł poprzestać na tym i nie wnosić skargi. Nie mniej jednak, jako legalista, w zakresie wykonywanego zawodu, a także wsparty uzasadnieniem do w/w wyroku, w którym Sąd uwypuklił, iż zasadne byłoby skorzystanie z instytucji skargi w oparciu o art. 424 § 2 wniósł taką skargę. Dodał, że wskazanie Sądu co do skorzystania z instytucji tej skargi nie było dla niego wiążące, gdyż mógł poprzestać na tym wyroku albowiem w/w prawomocnym wyrokiem temat został zakończony. Jednak po przemyśleniu, mając na uwadze sugestie klienta, interpretując jedną z przesłanek w zakresie wyrządzenia szkody lub jej uprawdopodobnienia, przy sporządzaniu skargi mylnie przyjął, iż jeżeli trzeba uprawdopodobnić szkodę, to tym bardziej jeżeli jej nie ma - co miało miejsce w niniejszej sprawie - uznał jak się okazało w ocenie S. N., że szkoda ma być rzeczywista lub uprawdopodobniona, a w jego przekonaniu istniejący w obrocie nakaz zapłaty niezależnie od tego, że nie ma szkody finansowej winien był być z obrotu wykluczony.

Radca prawny wskazał również, że po przeanalizowaniu interpretacji przepisów prawnych, a szczególnie orzecznictwa sądowego, zasadnym było wnosząc skargę wykazać lub uprawdopodobnić szkodę, na co zwrócił S.N.. Z tym poglądem aktualnie radca prawny M. S. zgadza się. Ma wyrzuty sumienia, że wystąpił ze skargą kiedy żadna ze stron w tym jego klient nie poniósł żadnej szkody a jego nadgorliwość w zakresie szukania przesłanek do skargi była nieuprawniona. Skargę złożył, aby doprowadzić do wyrzucenia z obrotu prawnego nakazu zapłaty, bowiem został on skonsumowany w/w wyrokiem. Przez słowo skonsumowany radca prawny rozumie to, że w/w Sąd stwierdził, że wydanie tego nakazu było bezzasadne.

Radca prawny M. S. dodał, że nie uważa się za winnego, albowiem chciał więcej niż wymagają przepisy tzn. wykluczyć nakaz zapłaty z obrotu prawnego, co w ocenie S.N. zaskutkowało tym, że przedmiotowa skarga została odrzucona, a ponadto S. N. skierował zawiadomienie do KRRP o tym fakcie. Jest zszokowany tą całą sytuacją w szczególności sygnalizacją S. N. bowiem jak opisał, chciał lepiej niż tego wymagały przepisy. Dodał, że radcą prawnym jest od 34 lat, a Kancelarię prowadzi od 21 lat i nigdy nie miał żadnych uwag co do sposobu wykonywania przez niego zawodu radcy prawnego. Na przestrzeni tych lat prowadził wiele spraw sądowych, udzielał opinii prawnych i nigdy nie miał żadnych uwag z organów i innych instancji. Jest to jedyny przypadek. Dodał ponadto, że klient tytułem opłaty od skargi uiścił kwotę (...)zł, zaś S. N. żadnych kosztów na rzecz przeciwnika nie zasądził. Nie brał również od swojego Mocodawcy wynagrodzenia za sporządzenie skargi, z uwagi na prowadzone wcześniej sprawy.

dowód: - protokół wyjaśnień radcy prawnego, k. (...).

W dniu (...) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał i ogłosił radcy prawnemu M. S. postanowienie o przedstawieniu zarzutów. W przedmiotowym postanowieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawił radcy prawnemu zarzut naruszenia art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, polegający na tym, że wykonując czynności zawodowe bez wymaganej rzetelności i staranności poprzez sporządzenie i złożenie w imieniu pozwanego M. O. w S. N. I. C. skargi z dnia (...) o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez S. R. w N. Wydział I Cywilny, w sprawie z powództwa D. O., sygn. (...), z pominięciem elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 3), 4) i 5) Kodeksu Postępowania Cywilnego, tj.: nie wskazał przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, nie uprawdopodobnił wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy oraz nie wykazał, że wstruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ §2 Kodeksu Postępowania Cywilnego, – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

dowód: - postanowienie o przedstawieniu zarzutów, k. (...).

W dniu (...)r. radca prawny M. S. przesłuchiwany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w charakterze obwinionego wskazał, że podtrzymuje w pełni swoje wyjaśnienia, które złożył w piśmie z dnia (...)r. oraz podczas przesłuchania przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu (...) r. Na pytanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego oświadczył, że do winy się nie przyznaje a to z tego powodu, że zasugerowany przez S. R. w M. w sprawie , o której mowa w dokumentach w uzasadnieniu do wyroku uznał, iż zasadne byłoby wystąpienie do S. N. ze skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem nakazu zapłaty. Wystąpił ze skargą pomimo, iż przedmiotowy wyrok był po jego myśli tj. roszczenie zostało

oddalone. Dodał, że uważa siebie za legalistę, dlatego też ponownie przeanalizował uzasadnienie Sądu i jego sugestie oraz stanowisko klienta, i zdecydował się wystąpić ze skargą. Dla niego sprawa jest nadal oczywista, że intencją jego i S. R. w M. było, pomimo, iż brak było przesłanki szkody, o której mowa w przepisie prawnym, ażeby przedmiotowy nakaz zapłaty praktycznie nie istniejący po zmianie przez S. R. wyłączyć z obrotu prawnego. dowód: - protokół przesłuchania obwinionego, (...).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Zgodnie z art. 3 ust 2 cytowanej wyżej ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Z kolei, zgodnie z art. 64 ust. 1 tej ustawy radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego oraz za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcy prawnego. Zgodnie zaś z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu z chwili wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego M. S. , radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

Wykonując swój zawód, radca prawny powinien być m.in. staranny w stopniu kwalifikowanym, a więc odpowiadającym zawodowemu charakterowi jego działalności. Nie ulega wątpliwości, że prowadząc w imieniu klienta każdą sprawę radca prawny jest przede wszystkim zobligowany do przestrzegania wymogów ustalonych przepisami prawa oraz zasadami wskazanymi w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. Uchybienie temu obowiązkowi, którego skutkiem w niniejszej sprawie jest sporządzenie i złożenie w imieniu pozwanego M.O. w S. N. I. C. skargi z dnia (...). o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez S. R. w N. Wydział I Cywilny, w sprawie z powództwa Pani D. O., sygn. (...), z pominięciem elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 3)-4) i 5) Kodeksu Postępowania Cywilnego, tj.: niewskazania przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, nieuprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy oraz niewykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono, stosując art. 424(1) § 2 Kodeksu Postępowania Cywilnego z pewnością narusza zasady obowiązujące profesjonalnego pełnomocnika, skoro działa on jako podmiot kwalifikowany, dysponujący wymaganą od niego wiedzą prawniczą.

Obwiniony swoim postępowaniem naruszył zasady wskazane w Kodeksie Etyki Radcy

Obwiniony radca prawny Michał Siemiatowski nie przyznał się do stawianych mu zarzutów jednak sąd dyscyplinarny ustalając stan faktyczny dokonał analizy całego materiału dowodowego. Pozwoliło to na pełne i nie budzące wątpliwości odtworzenie wszystkich zdarzeń będących przedmiotem rozpoznania.

Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego, przeprowadzone czynności w toku prowadzonego postępowania i zebrane dowody w pełni potwierdzają, że swoim działaniem radca prawny M. S. wyczerpał przesłanki z art. 64 ust. 1 Ustawy o radcach prawnych. Poza sporem bowiem w przedmiotowej sprawie jest to, że Kodeks Postępowania Cywilnego w art. 424(5) §1 wymienia niezbędne elementy konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zaś radca prawny M. S. sporządził i złożył w imieniu pozwanego

M. O. w S. N.I. C.Skargi z dnia (...). o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez S. R. w N. Wydział I Cywilny, w sprawie z powództwa D. O., sygn. (...), z pominięciem elementów konstrukcyjnych tej skargi określonych w art. 424(5) §1 pkt 3), 4) i 5) Kodeksu Postępowania Cywilnego, tj.: nie wskazał przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, nie uprawdopodobnił wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy oraz nie wykazał, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono, stosując art. 424(1) §2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, czym naruszył zasady Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, wykonując czynności zawodowe bez wymaganej rzetelności i staranności.

Powyżej określone uchybienie zostało jednoznacznie wskazane w uzasadnieniu Postanowienia S N z dnia (...).r. w przedmiocie odrzucenia w/w skargi, któremu to postanowieniu Sąd dał wiarę. Również wyjaśnienia złożone przez radcę prawnego w toku postępowania w pełni potwierdzają zasadność orzeczenia wydanego przez S. N.. Wątpliwości Sądu Dyscyplinarnego nie budziła również wartość dokumentów zaliczonych w poczet materiału dowodowego, ujawnionego na rozprawie, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Sąd przyznał im pełną moc dowodową.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd dyscyplinarny nie miał wątpliwości, że Obwiniony radca prawny M. S. dopuścił się oczywistego uchybienia swoim obowiązkom, przez co naruszył przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Na podstawie przeprowadzonych czynności dowodowych i materiałów zebranych w sprawie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż swoim działaniem radca prawny M.S. wyczerpał przesłanki przewinienia dyscyplinarnego wskazane w art.64 ust.1 pkt. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w ten sposób, że sporządził i złożył w S. N. I.C. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez S. R. w N. Wydział I Cywilny z pominięciem elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 3)-4) i 5) Kodeksu Postępowania Cywilnego.

Nie ma także wątpliwości, że swoim postępowaniem radca prawny M. S.naruszył art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego gdyż wykonywał czynności zawodowe bez wymaganej rzetelności i sprzecznie z prawem.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzona radcy prawnemu M.S.kara upomnienia będzie adekwatna do stopnia winy radcy prawnego. Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę dotychczasowe nienaganne wieloletnie wykonywanie zawodu przez radcę prawnego. Zdaniem Sądu wymierzona kara jest karą odpowiednią i spełnia swoją funkcję w zakresie prewencji oraz jest środkiem dopingującym do wzmożenia staranności przy wykonywaniu zawodu Radcy Prawnego i służącym zapobieżeniu popełnieniu podobnych przewinień w przyszłości.

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd wydał na podstawie art. 70(6) ust 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016r., poz. 233) w związku z § 1 ust. 1 pkt 1) uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Członek
(...)

Przewodniczący
(...)

Członek
(...)